

Tükörképek – Sopron, 2007. május 26.

Az ablakok rejtett világáról

Vajda János

Ha a szem a lélek tükre, az ablak az életé. Átláthatósága vagy éppen nyitottsága átjárót jelent a személyes élettér és a környezet között. Egy-egy csukott ablak viszont nem feltétlenül elzárkózás a világ elöl, különösen annak nem, aki a szobából tekint kifelé. A földszinti nyitott ablak pedig nem feltétlenül kitarukozás.

Az ablak mint téma ezernyi képi lehetőséget rejt magában. Nem csak azt, amit takar vagy megmutat, hanem azt is, amit visszatükröz. A világ sajátos tükre, a valóság a legkülönbözőbb variációkkal mutatkozik meg benne.

Csatangolsz egy kisváros régi negyedében. Évszázados, szűk utcák fényesre kopott kövein. Cipőd kopogását a fakó, elmállott, mégis finoman szép falak verik vissza. A mából utazol a tegnapi. A hozzád hasonló csámborgókat szinte már nem is látod. Csak azokat, akik részei az eléd táruló hangulatnak: a kapualj alól kilépő, kutyájával sétálni induló ifjú hölgy, amott egy szatyrával hazatérő öreg néni. A templom felé igyekvő, reverendás alak, vagy a kis tér padján egymást önfeledten ölelgető szerelmesek. Mind-mind a város sajátos pillanataiból összetevődő színjáték részesei az ódon díszletek között.

Az ablakok elbűvölnek. A földszinti nyitottakba óvatosan bepillantasz. Nem akarod megsérteni a bent lévők magánéletét, csupán kíváncsi vagy rá, miért nyitották ki az ablakaikat. Szellőztetnek vagy szemlélődnek? Keresed a szobák hangulatában az utcáét. Utána az utcában a szobákét. A szobák lakóit. Az egyikből halk kamaramuzsika szűrődik ki. Talán Brahms? A berakásos szekrény és a nehéz, aranykeretes festmény eléd rajzolja a szoba – egyébként nem látható – lakóját. Odébb egy függöny libben a huzattól az utca felé. A másik szo-

bából edényzörgés, étkezés zajai szűrődnek ki. Órára nézel: ni csak, kései ebéd vagy korai vacsora?

A csukott ablakok tükrök. Nem engedik a bent lévő világot megnyílni, de esetleg megmutatják a kinti valóság fonákját. Ódon keretben a szemközti modernebb épület struktúrája sejlik vissza. A tompa sárga falú ház emeleti ablakában mélykék ég tükröződik. A függönyök sokfélesége: harmóniák és diszharmóniák. Néhol a sötétítő is behúzva. Vajon tévét néznek, amiatt nem kell a fény? Vagy az intimitás nem győzte kivárni az éj jótékony leplét? Ikerablakot látsz, egyszerű szögleteseket. Mindkettőben az ablaktáblák között muskátlik. Szemben velük nagy ívelt felület. Tükörképe ket-

tétörrik, így eredményezve újabb, izgalmas képet, szögletes és íves érdekes összhangját.

Továbblépsz, s még izgalmasabb „tükör” elé érsz. Már nem is érdekel, néznek-e belülről. A látvány annyira összetett, hogy nem lehet egyetlen pillantással átfogni. A külső keret nagyon öreg és nagyon lepusztult. Festéke napégetten repedezett, néhol mállik is. A gitt is töredezett. Szemmel láthatóan a régi ablak csak az épület jellege miatt maradt meg, hiszen mögötte modern, thermoüveges nyílászáró feszít. Közöttük lehetetlen színű edényben bohókás virágú kaktusz díszleg. Árva fallikus szimbólumként bámulja magát a belső üvegben, és töpreng szintelen, szellemképes tükörképén. Vagy az a fele tényleg olyan?

Csak kifelé látszik élénk színűnek? Természetes formáit további tükrözések ellensúlyozzák. A külső, feltehetően régi, rossz öntésű üvegben a szemközti két ház falai szinuszhullámúvá deformálódva törnek tovább a mértani alakzatokat. A modern üvegen torzításmentesen vetül vissza a külső keret csonka kereszté magasztosult árnyrajza. Aranyba forduló fények mellett fakó kékek, előttük az élet reményteliségének színeivel. A sors hullámváza és a megingathatatlan hit között elárult, ám mégis fényben fürdő, élettől feszülő lélek...

Milyen jó, hogy van nálad fényképezőgép!

Technikai paraméterek: Canon EOS 350D, EF 4/70–210 mm, ISO 100, F8, 1/90 s.

=DIGIT=00101000011010111000010=

Július 14-ig látható a 2B Galériában hét magyar fotográfus – *Barta Zsolt Péter, Drégely Imre, Haris László, Herendi Péter, Kemenesi Zsuzsa, Kerekes Gábor, Szilágyi Lenke* – tárlata. A művészeket arra biztatták, hogy a komputer generálta világgal, a bitek esztétikájával foglalkozzanak műveikben. Izgalmas, változatos megközelítések születtek.

(Budapest IX., Ráday utca 47. Nyitva: hétfőtől péntekig 14–18, szombaton 11–16 óráig.)

Szilágyi Lenke: Trópusi utazók

Kerekes Gábor: Énhőkép